

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrum consensus conueniat brutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

7 Dices, Procedere à causis ad effectus, est ordo compositionis, vt inquit hic D. Thomás in Corp. atqui processus à fine ad media est processus à causa ad effectus: ergo est ordo compositionis, non resolutionis.

Processus à causis, quæ suis effectibus sunt prioribus existentiâ, est compositionis.

Respondeo, omiſſa solutione Caietani, D. Thomam esse intelligendum de processu ab illis causis quæ suis effectibus sunt priores, non solum intentione, sicut finis: sed etiam existentia; vt materia, forma; causa efficiens, tam instrumentalis quam principalis. Processus ab his causis ad effectus est compositionis. Vnde processus executionis est processus compositionis, quia in eo proceditur à causis existentia prioribus ad effectum: verum processus ab effectibus ad has causas, est resolutorius; quia est in ea, quæ necessariò requiruntur tamquam priora ad existentiam effectus. Quare eum processus à fine ad media, sit processus ab effectu ad causas efficientes, est processus resolutorius.

Nec obstat quod finis vicissim sit causa mediorum; quia non est sic causa, vt eius existentia realis supponatur ad existentiam mediorum: sed potius vt sit posterior. Vnde fit, vt medium non

conſeatur resolui in causam finalem. Adde in consultatione non queri media tamquam effectus finis, sed tamquam causas, per quas finis producatur vel obtineatur.

ARTICVLVS VI.

Vtrum consilium procedat in infinitum?

8 **C**oncl. Omnis consultatio est finita & ex parte principij, & ex parte termini. Probat, quia in omni consultatione supponitur intentio alicuius finis, de quo nulla sit consultatio vel cotrouersia. Ex hoc fine tamquam principio deducitur tota consultatio ad media certo ordine vsque ad extremum medium, quod est in executione primum; itaque ibi sistit consultatio. Hinc illud receptum, *Id quod est primum in executione, est vltimum in intentione, & quod est primum in intentione, est vltimum in executione.* Vide D. Tho.

Omnis consultatio est finita.

QVÆSTIO XV.

De Consensu.

ARTICVLVS I.

Vtrum Consensus sit apprehensiuus virtutis, an appetitiuus?

1 **C**onclusio est, Esse actum facultatis appetentis. Probat, Quia consensus dicit applicationem facultatis appetentis ad rem quæ cognitione proponitur.

Consensus variè accipitur.

Notandum, Nomen *consensus* variè vsurpari. Primò, Pro concordia iudiciorum, siue in speculatiuis, siue in practicis, sic dicimus Theologis consentire.

Secundò, Pro concordia voluntatum, sic dicuntur consentire, qui idem volunt, & idem nolunt.

Tertiò, Accipitur pro actu voluntatis conformantis se iudicio intellectus. Dum enim voluntas acceptat quod intellectus iudicat esse bonum vel utile, idem quodammodo sentit quod intellectus, ac proinde illi consentit. Sentire enim voluntatis, est velle & nolle.

ARTICVLVS II.

Vtrum consensus conueniat Brutis?

Negatur.

Conclusio est Negatiua. Ratio est, Quia consentire est applicare motum appetitus ad id quod cognitione proponitur. Atqui bruta non habent in sua potestate suos motus, vt possint eos applicare, vel non applicare. Nam propositis

obiectis, ex instinctu naturali ad ea determinantur; ac proinde non tam à brutis applicantur ad obiecta, quam ab Auctore naturæ, qui naturales instinctus inferuit. Vide supra quaest. 1. art. 2.

ARTICVLVS III.

Vtrum consensus sit de fine, an de ijs qua ad finem?

Conclusio est, Consensum proprie esse de medijs, non de fine.

Consensus est proprie de medijs, non de fine.

Prior pars patet, Quia consensus est de ijs, quæ per consilium definiuntur; sed definitio consilij est de medijs: ergo & consensus.

Altera pars probatur; quia appetitus tendit in vltimum finem naturaliter; atqui consensus est applicatio libera motus appetitus.

Notandum Primò, Hanc rationem solum probare de fine vltimo in genere, scilicet nos non proprie consentire in vltimum finem in genere, seu abstractè consideratum, quia in hunc tantum naturaliter inclinamur: nam si consideretur vt est in certa materia, non inclinamur naturaliter seu absque consilio. Eadem tamen ratio potest extendi ad omnia alia bona, in quæ naturaliter absque villo consilio inclinamur. Horum enim omnium appetitio non est libera, sed necessaria quoad speciem actus.

Notandum Secundò, Etsi propriissime dicamur consentire in media, tamen hoc nomen non restringitur ad media; sed omnis actus voluntatis acceptantis obiectum intellectu propositum, vocatur consensus, & reſultantis dissentus. Sic dicimur consentire diuinæ inspirationi, tentationibus,

Consensus etiam est in finem. non tantum in media.